काय छापायचे

- **एकदाच, तुमच्यासाठी:** run.pdf, 1 पान. सत्र चालवताना ते हातात ठेवा.
- **प्रत्येक मुलीसाठी एक प्रत:** sheets.pdf, 2 पाने. पान अ आणि पान ब. म्हणजे प्रत्येक मुलीसाठी 2 पाने.
- **हे छापायची गरज नाही:** या मार्गदर्शिकेतील पाने 6 ते 8, उत्तरे. त्याशिवायही सत्र चालते.

मार्गदर्शिका, मी मागू शकते

गट 4 ते 20 · शाश्वत विकास ध्येये 4, 5 · मराठी आवृत्ती · प्रकाशित · AI translation from English master, Machine translation; English master by Nameet Potnis

या आवृत्तीविषयी. ही आवृत्ती इंग्रजी संचातून कृत्रिम बुद्धिमत्तेने अनुवादित केली आहे. यात चुका असू शकतात. काही दुरुस्त करायचे असेल किंवा वेगळ्या शब्दांत सांगायचे असेल तर hello@potnis.org वर लिहा — आम्ही ती सुधारून देऊ.

About this edition. This edition was translated from the English pack with AI. It may contain mistakes. Write to hello@potnis.org if something should be fixed or said differently — we will update it.

खोलीत जाण्यापूर्वी

- **प्रत्येक प्रसंग तुम्ही देता आणि तो काल्पनिक खेळ असतो. घरातले काहीही गटासमोर सांगायचे नाही, आणि कोणत्याही मुलीला मोठ्या माणसासमोर उभे राहायला शिकवायचे नाही.**
- सरावात उत्तर नेहमी "हो" असते. शेवटच्या खऱ्या फेरीत नाही म्हणावे लागले तर: "आत्ता नाही. आणि तू छान मागितलेस."
- शेवटी प्रत्येक मुलगी तुमच्याकडे खरेखुरे काय मागू शकते ते सत्राआधी ठरवा.
- जास्तीत जास्त 20 मुली. वीसच्या वर जोड्यांना फेऱ्याच मिळत नाहीत.
- पास करायची वस्तू अंगठा आणि तर्जनीच्या वेढ्यात बसता कामा नये. चुरगळलेला कागदाचा गोळा सगळ्यात सुरक्षित.

हे घरी एकदा वाचा, आणि सत्र चालवण्याआधी पुढचा भाग वाचा. खोलीत तुम्हाला फक्त सत्राचे पान लागते. इथे "तुम्ही" म्हटले आहे, तिथे सत्र चालवणारी कोणीही अभिप्रेत आहे: वर्ग घेणारी ताई, स्वयंसेविका किंवा मोठी बहीण.

संबोधनाविषयी. मराठीत क्रियापद लिंगानुसार बदलते, आणि ही मार्गदर्शिका सत्र चालवणारीला स्त्रीलिंगी संबोधते, कारण ही सत्रे चालवणाऱ्या बहुतेक स्त्रिया आणि मुली आहेत. पुरुषानेही हे सत्र संपूर्णपणे चालवता येते: सगळ्या सूचना जशाच्या तशा त्याच्यासाठीही आहेत.

ही कोणासाठी

- **4 ते 7 वर्षांच्या मुलींसाठी.** ज्यांना एक लहान वाक्य मोठ्याने म्हणता येते. या सत्रात कुठेही वाचायची किंवा लिहायची गरज नाही.
- **जीवनकौशल्ये.** "माझी पाळी, तुझी पाळी" हा संच वेगळा आहे. पास करण्याचा खेळ तोच असतो, पण तिथले कौशल्य थांबणे हे आहे आणि इथले मागणे.

- **गटाचा आकार.** 4 ते 20 मुली. वीसच्या वर जोड्यांना फेऱ्या मिळत नाहीत आणि खोलीत गोंगाट होतो.
- **एकाच खोलीत वेगवेगळे स्तर.** चार वर्षांची मुलगी आणि सात वर्षांची मुलगी त्याच जोड्यांत त्याच चार मागण्यांचा सराव करतात. "मला पाळी" असे तीन शब्द म्हणणाऱ्या मुलीने मागितलेच आहे, आणि तुम्ही तिला इतर कोणालाही द्याल तसेच उत्तर द्या. पुढे असलेली मुलगी पूर्ण वाक्य म्हणते, ज्या व्यक्तीकडे मागते आहे तिचे नावही त्यात घेते, आणि चौथ्या पायरीतली अवघडी फेरी घेते — तिच्या हातात वस्तू, आणि ती देण्याआधी ती "माझे अजून झाले नाही" असे म्हणते. कोणालाही वेगळे पान दिले जात नाही.

हा संच मुलीकडून काय मागतो आणि काय मागत नाही

सत्र चालवण्याआधी हे वाचा. हे सत्र याच खोलीतल्या, काल्पनिक खेळातल्या साध्या मागण्यांविषयी आहे: दगडाशी खेळायची एक पाळी, काहीतरी काढून घ्यायला मदत, खेळात सामील होणे, पूर्ण करायला आणखी एक मिनिट. तो तेवढेच शिकवतो आणि तेवढाच दावा करतो.

तिच्या बाबतीत खरोखर घडलेल्या कशाविषयीही बोलायला तो मुलीला सांगत नाही. घरातले काहीही गटाला सांगायला सांगत नाही. सत्रातला प्रत्येक प्रसंग काल्पनिक असतो आणि तो तुम्ही देता, म्हणून कोणत्याही मुलीला स्वतःचा प्रसंग आणावा लागत नाही. या संचात कुठेही मुलीला कोणासमोर उभे राहायला सांगितलेले नाही, आणि मागणे हे खोलीबाहेर जाऊन करण्याचे काम म्हणून तुम्ही कधीच देत नाही.

सरावात मागणीचे उत्तर नेहमी "हो" असते, कारण इथे शिकायचे आहे ते मागणे. सरावाबाहेर, शेवटच्या खऱ्या फेरीत, जमतील तेवढ्या मुलींना हो म्हणा. नाही म्हणावेच लागले तर ते दोन भागांत म्हणा: "आत्ता नाही. आणि तू छान मागितलेस." मागितले की नेहमी मिळतेच असे कोणत्याही मुलीला कबूल करू नका, कारण तसे नसते; आणि नेहमी मिळते असे सांगितलेली चार वर्षांची मुलगी पुढच्या आठवड्यात ठरवते की तिचे मागणेच चुकले.

काय लागेल

- प्रत्येक मुलीसाठी पान अ आणि पान ब, प्रत्येकी एक
- प्रत्येक मुलीसाठी एक पेन्सिल, किंवा दोघींत एक
- प्रत्येक जोडीला पास करण्यासाठी एक वस्तू, जी अंगठा आणि तर्जनीच्या वेढ्यात बसणार नाही: तळहात भरणारा दगड, घडी घातलेली कागदाची पट्टी, चुरगळलेला कागदाचा गोळा, पान. खोलीत आधीपासून असलेले काहीही
- तिसऱ्या पायरीसाठी हात सहज पोहोचणार नाही अशा जागी ठेवता येईल अशी एक वस्तू: वरच्या फळीवरचा कागद, कपाटावरचे पुस्तक
- **फुकट आणि ऐच्छिक:** काहीच नाही
- **इथले काहीही विकत घ्यावे लागत नाही.**

सत्राचा आकार असा का

एकटीने म्हणण्याआधी अख्खी खोली ते म्हणते. या वयाच्या मुली पहिल्या होत नाहीत. म्हणून कोणतीही जोडी ती मागणी करून पाहण्याआधी अख्खी खोली ती तीनदा मिळून म्हणते. स्वतःच्याच आवाजाची भीती वाटणाऱ्या मुलीने तोवर तिसाव्या आवाजांच्या आत आपला आवाज वापरलेला असतो, आणि तिच्याकडे कोणीच पाहिलेले नसते.

चारही मागण्या लहान आहेत, आणि अख्खे सत्र त्याच राहतात. चार वाक्ये अनेकदा म्हणणे हे बारा वाक्ये एकदा म्हणण्यापेक्षा चांगले. ती पाठ करा, म्हणजे एखादी मुलगी तुमच्या उत्तराची वाट पाहत असताना तुम्ही कागद वाचत बसणार नाही.

खरेखुरे काहीतरी हलायला हवे. आत काहीच नसलेली नाटकी मागणी म्हणजे पोकळ कवायत. तिने मागितले की दगड टेबलावरून पलीकडे जातो, आणि तिने नुसता हात पुढे केला तर जात नाही. तोच धडा आहे, आणि तो तुमच्या समजावण्यात नाही, तुमच्या हातात आहे.

सरावात उत्तर नेहमी "हो" असते. नकार पचवण्याची तालीम हा संच घेत नाही. चार वर्षांच्या मुलीला खेळातले "नाही" हे खरेखुरे "नाही" वाटते, आणि या सत्राचा मुद्दाच हा आहे की मागून पाहणे सुरक्षित आहे. चौथी पायरी ही एकच जागा आहे जिथे मुलीला "माझे अजून झाले नाही" ऐकू येते, आणि तिथेही वस्तू लगेच पुढे दिली जाते.

शेवटची फेरी खरी असते, आणि ती लहान असते. ती तुमच्याकडे अशी गोष्ट मागते जी तुम्ही खरोखर देऊ शकता: दारात उभे राहणे, पाने वाटणे, गटाने निरोप कसा घ्यायचा ते ठरवणे. खरोखर "हो" मिळालेली एक खरी मागणी वीस नाटकी मागण्यांपेक्षा मोठी असते, आणि म्हणूनच ती यादी तुम्ही मुलींसमोर नव्हे, सत्राआधी ठरवता.

तिच्या पानावर काहीही लिहावेच लागत नाही. या गटातल्या बहुतेकींना लिहिता येत नाही आणि काहींना स्वतःचे नावही लिहिता येत नाही, म्हणून पाने वाटतानाच तुम्ही नावे लिहून टाका, कोणालाही त्यासाठी मदत मागावी लागण्यापूर्वी. चौकोनांतल्या तिच्या खुणा ही तिची नोंद आहे, आणि तिच्या कार्डावरचे तुमचे अक्षर हे तिचे शब्द आहेत.

सगळ्यांना सामावून घेताना

अजून वाचता न येणारी मुलगी. या सत्रात ती काहीही वाचत नाही. चारही मागण्या बोलल्या जातात आणि अख्खी खोली त्या पुन्हा पुन्हा म्हणते. पान अ वरचे शब्द तुम्ही एकदा मोठ्याने वाचून दाखवता, प्रत्येक चौकोनाकडे बोट दाखवत, आणि ती त्या चौकोनात खूण करते. पान ब वर ती चित्र काढते, आणि कार्डावर शब्द हवे असतील तर ती तुम्हाला सांगते आणि तुम्ही ते लिहून देता. सत्राच्या शेवटी तिच्या हातात इतर सगळ्यांसारखीच दोन पाने असतात.

उशिरा येणारी मुलगी. पास करायची वस्तू तिच्या जोडीदारणीच्या हातात द्या आणि दारातच तिला एक वाक्य सांगा: "'मला एक पाळी देशील का?' असे म्हण, ती तुला देईल." खोली ज्या मागणीवर असेल तिथून ती सामील होते, आणि उरलेल्या मागण्या ती फक्त ऐकून भरून काढते. ती कुठे होती हे गटासमोर कधीच विचारू नका, आणि चुकलेल्या मागण्या भरून काढायलाही लावू नका.

खोलीत मुलगे असतील तर. मुलगे तीच कृती, त्याच जोड्यांत, त्याच पानांवर करतात. सत्र मुलींवर केंद्रित राहावे म्हणून दोन गोष्टी पुरतात, आणि त्या कोणालाही वगळत नाहीत. शेवटच्या खऱ्या फेरीत मुली आधी मागतात, म्हणजे तुमच्याकडे "हो" म्हणण्यासारखे शिल्लक असतानाच ते त्यांना मिळते. आणि मुलीच्या वतीने मागणाऱ्या मुलाकडे लक्ष ठेवा — त्यामागे चांगला हेतू असतो, पण तिची पाळी जाते: हळूच हात वर करा आणि म्हणा, "धन्यवाद. मी तिच्या आवाजाची वाट पाहते आहे."

आज अजिबात न बोलणारी मुलगी. ती पानांवर खुणा करू शकते, वस्तू हातात धरू शकते, आवाज न काढता ओठांनी मागण्या म्हणू शकते, किंवा जोडीदारणीबरोबर अगदी एकाच वेळी म्हणू शकते. हे सगळे सहभागच आहे, आणि त्याविषयी तुम्ही काहीही नोंदवत नाही. पुढच्या सत्रात, खोली शांत असताना, पहिल्यांदा तिला विचारा.

काही बिघडले तर

एक मुलगी मोठ्याने म्हणत नाही, आणि आता अख्खी खोली तिच्याकडे पाहते आहे. हे होणारच, आणि बहुधा दरवेळी त्याच मुलीच्या बाबतीत. तिची वाट पाहत थांबू नका आणि गटाला तिला प्रोत्साहन द्यायला लावू नका — त्याने वीस चेहरे तिच्याकडे वळतात. पाच सेकंदांत पुढे जा, आणि परत येण्याचे तीन सोपे मार्ग तिला द्या: अख्ख्या खोलीबरोबर म्हणणे, इतर कामात असताना फक्त तुम्हाला म्हणणे, आणि जोडीदारणीबरोबर अगदी एकाच वेळी म्हणणे, म्हणजे एकटा आवाज तिचाच राहणार नाही. पहिल्या दिवशी कुजबुजसुद्धा चालते. तिला "लाजरी" असे कधीच म्हणू नका, आणि गटाला तिचे स्पष्टीकरणही देऊ नका.

सराव हिसकावण्यात बदलतो, किंवा एका जोडीचे वस्तूवरून भांडण होते. कोणीतरी मागण्याऐवजी घेते, किंवा दोघी धरून बसतात आणि दगडाचे भांडण होते. वस्तू लगेच, शांतपणे, तुमच्या हातात परत घ्या आणि नियम सहा शब्दांत पुन्हा सांगा: "कोणी मागितले की वस्तू पुढे जाते." मग जी पहिल्यांदा मागेल तिला ती द्या. एका जोडीला एक वस्तू वाटून घेता येत नसेल तर प्रत्येकीला तिची स्वतःची द्या आणि आधीपासून हातात असलेल्या वस्तूची पाळी त्यांना एकमेकींकडे मागू द्या — तेही तितकेच चालते. मुलीला गटासमोर माफी मागायला लावू नका: या वयात त्यातून तिला एवढेच कळते की मागितल्यामुळे भांडण झाले.

हिच्यात बदल कसे करावे

- मुली घरी जी भाषा बोलतात त्याच भाषेत आणि त्याच शब्दांत चारही मागण्या वापरा. लहान आणि ओळखीचे हे बरोबरपेक्षा चांगले.
- पास करायची वस्तू खोलीत जे आधीच आहे त्यानुसार बदला. ती हवीशी वाटणारी हवी आणि किमतीला शून्य हवी.
- मुली एकमेकींना ज्या नावांनी हाक मारतात तीच नावे वापरा. नाव घेऊन मागणे ही पुढे असलेल्या मुलीसाठी पुढची पायरी आहे.
- खोली भरलेली आणि गोंगाटाची असेल तर दुसरी ते चौथी पायरी जोड्यांऐवजी अख्ख्या गटाचे एक कडे करून करा, एकच वस्तू फिरवत.

कमी किंवा जास्त वेळेत

30 मिनिटे. 0 ते 4 हळू आवाज आणि मागणारा आवाज, 4 ते 18 पाळी, मदत आणि मी पण खेळू का, 18 ते 24 माझे अजून झाले नाही, 24 ते 30 प्रत्येकीची एक खरी मागणी आणि समारोप. नवीन गटासाठी हीच या संचाची खरी आवृत्ती आहे. यात काय सुटते: प्रत्येक मागणीची प्रत्येकीला दोनऐवजी एक फेरी मिळते, आणि पान ब वरची कार्डे काढली जातात पण बहुधा कापली जात नाहीत — ती बाजूला ठेवा आणि दिवसाच्या शेवटी कापा. खोली मोठी असेल तर शेवटची खरी फेरी सगळ्यांपर्यंत न पोहोचता पुढे येणाऱ्यांपुरती राहते, म्हणून ती सगळ्यात गप्प मुलींपासून सुरू करा.

45 मिनिटे. 0 ते 6 हळू आवाज आणि मागणारा आवाज, 6 ते 27 पाळी, मदत आणि मी पण खेळू का, 27 ते 35 माझे अजून झाले नाही, 35 ते 45 प्रत्येकीची एक खरी मागणी आणि समारोप. वाढीव वेळेत प्रत्येक मागणीची दुसरी फेरी मिळते, आणि खरी मागणी फक्त पुढे येणाऱ्यांनाच नव्हे तर प्रत्येक मुलीला मिळते.

60 मिनिटे. 0 ते 8 हळू आवाज आणि मागणारा आवाज, 8 ते 35 पाळी, मदत आणि मी पण खेळू का, 35 ते 45 माझे अजून झाले नाही, 45 ते 60 प्रत्येकीची एक खरी मागणी आणि समारोप. ही लांबी फक्त अर्धा तास बसून राहणाऱ्या रुळलेल्या गटासाठीच वापरा. वाढीव वेळेत जास्त फेऱ्या मिळतात, कार्ड पूर्ण करून कापायला वेळ मिळतो, आणि समारोपाची एक सावकाश फेरी होते जिथे प्रत्येक मुलगी मागते आणि प्रत्येकीला उत्तर मिळते. यात नवीन मागणी नाही आणि नवीन पानही नाही, कारण या वयात लांब सत्र म्हणजे जास्त सराव, जास्त मजकूर नव्हे.

सत्र सुरक्षित ठेवताना

अख्खे सत्र एक वस्तू हातातून हातात फिरत राहते. तोंडात काहीही जाता कामा नये. काहीही वाटून देण्याआधी ते मुलीच्या तोंडात बसणार नाही याची खात्री करा: अंगठा आणि तर्जनीच्या वेढ्यात ते बसत असेल तर या खोलीसाठी ते फारच लहान आहे. बिया, मणी, नाणी आणि बाटल्यांची लहान झाकणे चालणार नाहीत. जे वाटले ते शेवटी मोजून परत घ्या. चार वर्षांच्या मुलींबरोबर चुरगळलेला कागदाचा गोळा हा सगळ्यात सुरक्षित पर्याय आहे, आणि तो बदलायलाही सगळ्यात सोपा आहे.

CC BY 4.0 · Potnis Family / potnis.org. मूळ इंग्रजी मजकूर लिहिला आणि संपादित केला नमित पोटणीस (Nameet Potnis) यांनी. ही मराठी आवृत्ती इंग्रजी आवृत्तीवरून केलेले एआय भाषांतर आहे आणि ती कोणत्याही माणसाने मराठीत तपासलेली नाही. श्रेय देऊन प्रत काढा, छापा, बदला आणि वाटा.

उत्तरे आणि सत्र चालवण्याच्या सूचना

उत्तरे आणि काय बोलायचे, मी मागू शकते

या आवृत्तीविषयी. ही आवृत्ती इंग्रजी संचातून कृत्रिम बुद्धिमत्तेने अनुवादित केली आहे. यात चुका असू शकतात. काही दुरुस्त करायचे असेल किंवा वेगळ्या शब्दांत सांगायचे असेल तर hello@potnis.org वर लिहा — आम्ही ती सुधारून देऊ.

About this edition. This edition was translated from the English pack with AI. It may contain mistakes. Write to hello@potnis.org if something should be fixed or said differently — we will update it.

उत्तरे

या संचात एकच बरोबर उत्तर असे काही नाही. मुलीने मोठ्याने म्हटलेली कोणतीही मागणी स्वीकारा — कोणत्याही शब्दांत, तिला येणाऱ्या कोणत्याही भाषेत. "मला पाळी" ही मागणी आहे. तीन शब्द ही मागणी आहे. पहिल्या दिवशी कुजबुज ही सुद्धा मागणी आहे.

मागितले असे कशाला म्हणायचे:

ती काय करते	मागितले असे म्हणायचे का
जोडीदारणीला पूर्ण वाक्य म्हणते	हो
त्यातले तीनच शब्द म्हणते	हो
जोडीदारणीबरोबर किंवा अख्ख्या खोलीबरोबर एकाच वेळी म्हणते	हो
इतर कामात असताना फक्त तुम्हाला, हळू आवाजात म्हणते	हो
आवाज न काढता फक्त ओठ हलवते, मग हात पुढे करते	हो, आणि पुढच्या सत्रात तिला पहिल्यांदा विचारा
वस्तूकडे हात नेऊन ती घेते	अजून नाही. वस्तू परत घ्या, थांबा, आणि म्हणा "माझ्याकडे माग"

चारही मागण्या, तुमच्या समोर असाव्यात म्हणून: "मला एक पाळी देशील का?" "मला ते घ्यायला मदत करशील का?" "मी पण खेळू का?" "माझे अजून झाले नाही."

प्रसंग तुम्ही देता, ते सगळे काल्पनिक आणि याच खोलीतले असतात. जोडीदारणीकडे दगड आहे आणि तुला पाळी हवी आहे. वरच्या फळीवर कागद आहे आणि तुझा हात पोहोचत नाही. दोघी दगडाशी खेळत आहेत आणि तुला त्यांच्यात सामील व्हायचे आहे. तू अजून चित्र काढते आहेस आणि कोणाला तरी तुझी पेन्सिल हवी आहे. पाने वाटणारी तूच असावीस असे तुला वाटते. गट निरोप घेण्याआधी तुला आणखी एक मिनिट हवे आहे. मुलीला तिच्या स्वतःच्या आयुष्यातला प्रसंग कधीच विचारू नका, आणि तिने होऊन सांगितला तर तिचे आभार माना आणि काल्पनिक प्रसंगाकडे परत या.

काय दिसू शकते

पानावर काय आहे	पुढे काय द्यायचे
एकाही चौकोनात खूण नाही, आणि अख्खे सत्र वस्तू तिच्याच हातात होती	तिच्या जोडीशेजारी बसा आणि एका फेरीपुरत्या तिच्या जोडीदारीण व्हा. पहिल्यांदा तुम्ही तिला मागा, म्हणजे वाक्य स्वतः पाठवण्याआधी ते तिच्याकडे येताना तिला ऐकू येईल
एक-दोन चौकोनांत खूण, त्यात चित्रे	उरलेले चौकोन पुन्हा मोठ्याने वाचून दाखवा आणि खोली कामात असताना त्या दोन मागण्या तिच्याबरोबर जोडीत करा. दोन मागण्या मोठ्याने म्हटल्या म्हणजे सत्र पूर्ण झाले
चारही चौकोनांत खूण, कार्डावर चित्र, शब्दही लिहून घेतले	तिला अवघडी फेरी द्या: वस्तू तिच्या हातात आणि ती जोडीदारणीला "माझे अजून झाले नाही" म्हणते. मग पाने वाटणारी तीच असू द्या

अडणारे ठिकाणे

काय होते	काय बोलायचे किंवा करायचे
ती मागण्याऐवजी हात पुढे करते किंवा वस्तू घेते	वस्तूवर तळहात ठेवा. थांबा. "माझ्याकडे माग." मग ती लगेच द्या
ती बोलत नाही, आणि अख्खी खोली तिच्याकडे पाहते आहे	पाच सेकंदांत पुढे जा. तिला अख्ख्या खोलीचा आवाज द्या, किंवा जोडीदारणीचा आवाज तिच्या आवाजासोबत, किंवा फक्त तुम्ही. तिला "लाजरी" असे कधीच म्हणू नका
दोघी एकाच वस्तूला धरून बसतात	वस्तू तुमच्या हातात घ्या. "कोणी मागितले की वस्तू पुढे जाते." मग प्रत्येकीला तिची स्वतःची वस्तू द्या
ती अख्खे सत्र मागतच राहते	प्रत्येक मागणीला उत्तर द्या. ती सराव करते आहे. तिलाही "हो" म्हणणारी होण्याची एक फेरी द्या
ती अशी गोष्ट मागते जी तुम्ही देऊ शकत नाही	"आत्ता नाही. आणि तू छान मागितलेस." "असे मागू नये" असे कधीच म्हणू नका
ती मागणी चुकीच्या शब्दांत म्हणते	शब्दांना नव्हे, मागणीला उत्तर द्या. मग ते वाक्य तिला तुमच्या नेहमीच्या आवाजात एकदाच म्हणून दाखवा, आणि पुढे जा
ती तुम्हाला घरातले काहीतरी खरे सांगते	आभार माना, त्यावर काहीच उत्तर देऊ नका, आणि काल्पनिक प्रसंगाकडे परत या. खालची ओळ पाहा
तिला स्वतःचे नाव लिहिता येत नाही	पान देतानाच तुम्ही ते लिहून द्या, तिला मागावे लागण्यापूर्वी
तिला तिचे कार्ड घरी न्यायचे नाही	ते तिला मागता येईल अशा ठिकाणी ठेवा. का ते विचारू नका

"मी तिच्या आवाजाची वाट पाहते आहे" असे म्हणा, "ती फार लाजरी आहे" असे कधीच नाही. "आत्ता नाही, आणि तू छान मागितलेस" असे म्हणा, "नाही, पुन्हा पुन्हा मागू नकोस" असे कधीच नाही. कोणत्याही एका मुलीला "हिने सगळ्यात छान मागितले" असे पुढे करू नका: ज्या मुलींना हा संच सगळ्यात जास्त गरजेचा आहे, त्यांना ते क्रमवारीसारखेच ऐकू येईल.

काही गंभीर समोर आले तर. एखादी मुलगी "मागणे" या शब्दाचा धागा धरून तुम्हाला खरेखुरे काहीतरी सांगू शकते. तसे झाले तर तिची उलटतपासणी करू नका, गटासमोर आणखी सांगायला लावू नका, आणि गटातल्या कोणालाही तिला काही विचारू देऊ नका. ऐका, आभार माना, सत्र नेहमीसारखे चालू ठेवा म्हणजे ती वेगळी पडणार नाही, आणि नंतर एकटीत, थोडक्यात, आणखी बोलण्याचा आग्रह न करता तिच्याशी बोला. तुमच्या शाळेची किंवा संस्थेची बालसंरक्षणाची जी पद्धत असेल तिचे त्याच दिवशी पालन करा; अशी पद्धत नसेल तर त्याच दिवशी एखाद्या वरिष्ठ व्यक्तीला सांगा. हा संच चार साधी वाक्ये शिकवतो आणि तो त्या पद्धतीची जागा घेत नाही. तिच्या पानावर याविषयी काहीही लिहू नका: ते पान म्हणजे नोंद नव्हे.

सत्रानंतर

ज्या मुलींना कार्ड घरी न्यायचे आहे, त्यांच्याबरोबर ते जाते. पाने तुम्ही ठेवली तर जीवनकौशल्यांचे पुढचे सत्र "या आठवड्यात तू काय मागितलेस?" या प्रश्नाने सुरू करता येते. पुढच्या दिवसांत तुमच्यापर्यंत येणाऱ्या प्रत्येक मागणीला उत्तर द्या, कारण एकदा मागून न ऐकली गेलेली मुलगी दुसऱ्यांदा मागत नाही. या संचातले काहीही तपासले जात नाही, मोजले जात नाही आणि कोणाला कळवले जात नाही.

CC BY 4.0 · Potnis Family / potnis.org